

สำเนาของหนังสือราชการครองราชูปถัมบ์	๑๗๓๖	๔๗๑
วันที่	พ.ศ. ๒๕๔๗	๑๐๖
เวลา		

ด่วนมาก

ที่ ทก 0202/๔๗

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๘๙/๒ หมู่ ๓ บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น อาคาร ๙
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๑๗๓๖/๑๗
๑๐๖/๑๗
๑๐๖

เรื่อง การสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาปฏิบัติการไปรษณีย์ สหภาพสากลไปรษณีย์
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการคุณธรรมแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารประกอบการพิจารณาการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาปฏิบัติการ
ไปรษณีย์ สหภาพสากลไปรษณีย์
๒. รายชื่อประเทศสมาชิกสหภาพสากลไปรษณีย์

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ สหภาพสากลไปรษณีย์ (Universal Postal Union : UPU) เป็นองค์การดำเนินอยู่พิเศษ
ของสหประชาชาติ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดรูปงานการให้บริการและปรับปรุงกิจการ
ไปรษณีย์ระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่าง
ประเทศด้านกิจการไปรษณีย์ การดำเนินงานของสหภาพสากลไปรษณีย์ ประกอบด้วยองค์กรที่สำคัญคือ
ทั่วโลกในใหญ่ (Congress) สถาบันบริหาร (Council of Administration) สถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์ (Postal Operations
Council) และสำนักงานระหว่างประเทศ (International Bureau) ปัจจุบันสหภาพสากลไปรษณีย์มีสมาชิกทั้งสิ้น
๑๙๐ ประเทศ (รายชื่อประเทศสมาชิกปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒.)

๑.๒ ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของสหภาพสากลไปรษณีย์ ตั้งแต่
วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๔๒๘ และนับตั้งแต่ได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของสหภาพฯ ประเทศไทยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วม
ประชุมที่สำคัญของสหภาพฯ อย่างสม่ำเสมอ จนได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกเลือกตั้งให้
เป็นสมาชิกสถาบันบริหาร ๖ สมัย และเป็นสมาชิกสถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์ ๗ สมัย ตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ ถึงปัจจุบัน

๑.๓ ในฐานะที่เป็นสมาชิกสถาบันบริหาร และสมาชิกสถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์ ทำให้
ประเทศไทยมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมประจำปีของสถาบันบริหารและสถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์ของสหภาพฯ
ซึ่งได้มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น การให้ความเห็นชอบ ตลอดจนการเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และเป็น
การรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้น ยังมีโอกาสได้ร่วมพิจารณาและตัดสินใจปัญหา
การเงิน การงบประมาณ และการเจ้าหน้าที่ของสำนักงานระหว่างประเทศของสหภาพฯ รวมทั้ง ได้เข้าร่วม
ประชุมคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการทำงานแต่ละคณะเพื่อศึกษานปัญหาต่างๆ ตลอดมา

2. เรื่องที่เสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

2.1 สภาพสากลไปรษณีย์กำหนดให้มีการประชุมใหญ่สหภาพสากลไปรษณีย์ สมัยที่ 23

(23rd UPU Congress) ระหว่างวันที่ 15 กันยายน 2547 – 5 ตุลาคม 2547 ณ กรุงบูคาเรสต์ ประเทศโรมาเนีย และระหว่างการประชุมจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาริหาร และสมาชิกสภานิติการไปรษณีย์ทั่วทุกสมัยการประชุมที่ผ่านมา โดยการประชุมใหญ่สมัยนี้ ประเทศไทยไม่สามารถเข้ารับการเลือกตั้งสมาชิกสภาริหารได้ เนื่องจากประเทศไทยได้เป็นสมาชิกสภาริหารมาแล้ว 2 สมัยติดต่อกัน และจะต้องเว้น 1 สมัยจึงจะสามารถเป็นสมาชิกได้อีก ตามระเบียบท่องอนุสัญญาสากลไปรษณีย์

2.2 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความเห็น ดังนี้

2.2.1 ประเทศไทยสมควรสนับสนุนการเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภานิติการไปรษณีย์ เนื่องจาก การเป็นสมาชิกสภานิติการไปรษณีย์จะทำให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์อย่างมาก และสามารถมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารและพัฒนาการไปรษณีย์ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนอกจากจะนำเกียรติยศมาสู่ประเทศไทย และก่อให้เกิดความจริงก้าวหน้าในการกิจการไปรษณีย์ ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยแล้ว ยังเน้นบทบาทของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาการไปรษณีย์ในภูมิภาคอีกด้วย

2.2.2 เห็นควรดำเนินการหาเสียงสนับสนุนจากประเทศไทยสมาชิกในการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภานิติการไปรษณีย์โดยเร็ว เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศไทยได้เจรจาทางการทูตเพื่อแลกเปลี่ยน สนับสนุนกับประเทศไทยสมาชิกและประเทศไทยสมาชิกที่ประสงค์จะสนับสนุนการเลือกตั้งในตำแหน่งเดียวกันและตำแหน่งอื่นๆ

2.3 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เห็นควรนำเสนอบรรษัทที่ปรึกษา อนุมัติและสั่งการ ดังนี้

2.3.1 อนุมัติในหลักการให้ประเทศไทยสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภานิติการไปรษณีย์

2.3.2 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการขอรับการสนับสนุนจากประเทศไทยสมาชิกสหภาพสากลไปรษณีย์ในการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภานิติการไปรษณีย์ของประเทศไทย ไว้เป็นการล่วงหน้า

3. ผลกระบวนการมีมติคณะรัฐมนตรี

3.1 ผลกระทบด้านนโยบาย : สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในด้านการต่างประเทศ ที่มุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและประเทศที่มีผลให้เกิดความร่วมมือโดยใกล้ชิด ระหว่างประเทศไทยของสหภาพสากลไปรษณีย์

3.2 ผลกระทบด้านเทคโนโลยี: ความร่วมมือและความช่วยเหลือทางวิชาการจะทำให้มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารไปรษณีย์ให้ได้มาตรฐานสากลและมีประสิทธิภาพสูงสุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามข้อ 2.3.1 และมอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการตามข้อ 2.3.2 ดังด้วย จัดขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรพงษ์ สีบวงศ์กิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

โทร. 0 2505 7172

โทรสาร 0 2568 2532

เอกสารประกอบการพิจารณา

การสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากฎบัญติการไปรษณีย์ สาขางานสากลไปรษณีย์

---

1. ความเป็นมา

1.1 สาขางานสากลไปรษณีย์ (Universal Postal Union : UPU) ซึ่งเป็นองค์การสำนักพิเศษของสหประชาชาติ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2417 มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดรูปงานการให้บริการและปรับปรุงกิจการไปรษณีย์ระหว่างประเทศสมาชิกให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อส่งเสริมพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านบริการไปรษณีย์ การดำเนินงานของสาขางานสากลไปรษณีย์ประกอบด้วยองค์กรที่สำคัญคือที่ประชุมใหญ่ (Congress) สถาบันบริหาร (Council of Administration) สถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์ (Postal Operations Council) และสำนักงานระหว่างประเทศ (International Bureau) ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น 190 ประเทศ ตามบัญชีรายชื่อประเทศสมาชิกในเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย 2.

1.2 ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของสาขางานสากลไปรษณีย์ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2428 และนับตั้งแต่ได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของสภากาชาดไทยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมที่สำคัญของสภากาชาดอย่างสม่ำเสมอ จนได้รับเกียรติและความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกเลือกตั้งให้เป็นสถาบันบริหาร 6 สมัย และเป็นสถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์ 7 สมัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 จนปัจจุบัน

1.3 สถาบันปฏิบัติการไปรษณีย์เป็นองค์กรสำคัญองค์กรหนึ่งของสาขางานสากลไปรษณีย์ ประกอบด้วยประเทศสมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ จำนวน 40 ประเทศ ปกติจะมีการประชุมทุกปี เพื่อศึกษาปัญหาทางเทคนิคด้านปฏิบัติการกิจการเชิงพาณิชย์ งานวิชาการและเศรษฐกิจ และความร่วมมือเกี่ยวกับบริการไปรษณีย์ ตลอดจนศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการทางด้านบริการไปรษณีย์ในประเทศที่กำลังพัฒนา และเสนอแนะวิธีการปรับปรุงบริการไปรษณีย์ในประเทศเหล่านั้น ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการศึกษาเผยแพร่ประสบการณ์ความก้าวหน้าทางด้านเทคนิค และการฝึกอบรมวิชาการไปรษณีย์ในบางประเทศรวมทั้งพิจารณาปัญหาของสมาชิกสภากฎบัญติการไปรษณีย์ สถาบันบริหาร หรือประเทศสมาชิกสาขางาน

2. บทบาทของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกสภากฎบัญติการไปรษณีย์

2.1 ประเทศไทยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากฎบัญติการไปรษณีย์ ครั้งแรกในสมัยประชุมใหญ่ของสาขางานสากลไปรษณีย์ ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ปี พ.ศ. 2507 ต่อมาประเทศไทยได้รับเกียรติให้ได้รับเลือกตั้งซ้ำเป็นลำดับในสมัยประชุมใหญ่ของสภากาชาด ดังนี้

- 1) ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ปี พ.ศ. 2512
- 2) ณ เมืองโลไซาน สาธารณรัฐสวิส ปี พ.ศ. 2517
- 3) ณ เมืองริโว เดอจาในโรม สาธารณรัฐราชอาณาจักร ปี พ.ศ. 2522
- 4) ณ เมืองอัมบูร์ก สาธารณรัฐเยอรมัน ปี พ.ศ. 2527
- 5) ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สาธารณรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. 2532
- 6) ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ปี พ.ศ. 2537

ทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในบรรดาสมาชิกของสหภาพฯ ประเทศไทยได้มีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนาบริการไปรษณีย์ระหว่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ และได้รับเลือกเป็นที่ตั้งสำนักงานที่ปรึกษาประจำภูมิภาคเอเชีย (UPU Regional Adviser Office for Asia) ซึ่งเป็นศูนย์กลางโครงการความช่วยเหลือทางวิชาการระดับภูมิภาค

2.2 ในระหว่างที่เป็นสมาชิกสภากฎีบัติการไปรษณีย์ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานของสภากฯ กล่าวคือ ได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการธุรการและคณะกรรมการพัฒนาเพื่อศึกษาปัญหาต่างๆ ของสภากฎีบัติการฯ อย่างสม่ำเสมอ เช่น การเข้าร่วมศึกษาในคณะกรรมการธุรการเกี่ยวกับการศึกษาอนาคตของบริการไปรษณีย์ปัญหาในการปฏิบัติงานไปรษณีย์ การใช้เครื่องจักรกลไปรษณีย์ อาคารที่ทำการและการขนส่งโดยใช้รถขนต์ การบริหารงานไปรษณีย์ การไปรษณีย์ระหว่างประเทศ อาคารที่ทำการและการขนส่งโดยใช้รถขนต์ การบริหารงานไปรษณีย์ การศึกษาด้านตราไปรษณียกร และบริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษระหว่างประเทศ ซึ่งนับเป็นเกียรติและเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ในอันจะนำผลการศึกษา และปัญหาต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในประเทศไทยเพื่อพัฒนาภารกิจการไปรษณีย์

3. ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากการเป็นสมาชิกสภากฎีบัติการไปรษณีย์

3.1 เป็นการเสริมสร้างเชื่อเสียง เกียรติยศ ตลอดจนภาพพจน์ของประเทศไทยในหมู่สมาชิกของสหภาพฯ ประกอบไปรษณีย์

3.2 เสริมสร้างการยอมรับและการไว้วางใจจากประเทศไทยสมาชิกทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกในการมอบหมายให้ประเทศไทยมีส่วนร่วมและเป็นตัวแทนของประเทศไทยสมาชิกในการพัฒนาภารกิจการไปรษณีย์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อภารกิจการไปรษณีย์ของประเทศไทยสมาชิก

3.3 ประเทศไทยมีส่วนร่วมและสามารถติดตามการดำเนินงานของสหภาพฯ ได้โดยตรง ต่อเนื่อง และใกล้ชิด

3.4 ประเทศไทยสามารถจัดทำข้อเสนอ ข้อตกลงต่างๆ และผลักดันให้ที่ประชุมใหญ่ของสหภาพฯ ยอมรับ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศไทยโดยตรงและกับประเทศไทยกำลังพัฒนาอีกด้วย

3.5 ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคนี้ น่องจากการได้รับความไว้วางใจจากประเทศไทยสมาชิกในการเลือกประเทศไทยเป็นสมาชิกสภากฎีบัติการไปรษณีย์ติดต่อกันมาหลายสมัย

3.6 เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพ ทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิกสภากฎีบัติการไปรษณีย์ และกับผู้บริหารระดับสูงของสหภาพฯ อย่างต่อเนื่อง

3.7 ประเทศไทยมีโอกาสมากขึ้นในการติดตามขอรับความช่วยเหลือเพื่อพัฒนาภารกิจการไปรษณีย์จากสหภาพฯ เนื่องจากผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมมีโอกาสเสนอแนะเรื่องเหตุผลความจำเป็นที่จะให้สหภาพฯ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือแก่ประเทศไทย

รายชื่อประเทศสมาชิกสหภาพสากลไปรษณีย์

จำนวน 190 ประเทศ

1. รัฐอิสลามอัฟغانิสถาน	Afghanistan (Islamic State of Afghanistan)
2. สาธารณรัฐแอลเบเนีย	Albania (Republic of)
3. สาธารณรัฐประชาชนติปูไดยประชาชนแอลจีเรีย	Algeria (Democratic and Popular Republic of)
4. สาธารณรัฐอังโกลา	Angola (Republic of)
5. อันติกัวและบาร์บูดา	Antigua and Barbuda
6. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	Argentina (Republic)
7. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย	Armenia (Republic of)
8. เครือรัฐออสเตรเลีย	Australia (Commonwealth of)
9. สาธารณรัฐออสเตรีย	Austria (Republic of)
10. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน	Azerbaijan (Republic of)
11. เครือรัฐบاهามาส	Bahamas (Commonwealth of the)
12. รัฐบาห์เรน	Bahrain (State of)
13. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	Bangladesh (People's Republic of)
14. บาร์เบโดส	Barbados
15. สาธารณรัฐเบลารุส	Belarus (Republic of)
16. ราชอาณาจักรเบลเยียม	Belgium (Kingdom of)
17. เบลีซ	Belize
18. สาธารณรัฐเบนิน	Benin (Republic of)
19. ราชอาณาจักรภูฏาน	Bhutan (Kingdom of)
20. สาธารณรัฐโบลิเวีย	Bolivia (Republic of)
21. สาธารณรัฐบอสเนียและ Herzegovina	Bosnia and Herzegovina (Republic of)
22. สาธารณรัฐบอตสวานา	Botswana (Republic of)
23. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	Brazil (Federative Republic of)
24. เมียนมาร์ ในคาวสชาลาม	Brunei Darussalam (Negara)
25. สาธารณรัฐบัลแกเรีย	Bulgaria (Republic of)
26. บูร์กินาฟาโซ	Burkina Faso
27. สาธารณรัฐบูรุนดี	Burundi (Republic of)
28. ราชอาณาจักรกัมพูชา	Cambodia (Kingdom of)
29. สาธารณรัฐเคนยา	Cameroon (Republic of)
30. แคนาดา	Canada
31. สาธารณรัฐเคปเวิร์ด	Cape Verde (Republic of)

32. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	Central African (Republic)
33. สาธารณรัฐชาด	Chad (Republic of)
34. สาธารณรัฐชิลี	Chile (Republic of)
35. สาธารณรัฐประชาชนจีน	China (People's Republic of)
36. สาธารณรัฐโคลัมเบีย	Colombia (Republic of)
37. สาธารณรัฐอิสลามโคโมโรส	Comoros (The Federal Islamic Republic of the)
38. สาธารณรัฐ콩โก	Congo (Republic of the)
39. สาธารณรัฐคอสตาริกา	Costa Rica (Republic of)
40. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์	Cote d'Ivoire (Republic of)
41. สาธารณรัฐโครเอเชีย	Croatia (Republic of)
42. สาธารณรัฐคิวบา	Cuba (Republic of)
43. สาธารณรัฐไซปรัส	Cyprus (Republic of)
44. สาธารณรัฐเช็ก	Czech (Republic)
45. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี	Democratic People's Republic of Korea
46. สาธารณรัฐประชาธิปไตย콩กง	Democratic Republic of the Congo
47. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก	Denmark (Kingdom of)
48. สาธารณรัฐจิบูตี	Djibouti (Republic of)
49. เครือรัฐคอมินิกา	Dominica (Commonwealth of)
50. สาธารณรัฐโดมินิกัน	Dominican Republic
51. สาธารณรัฐเอกวาดอร์	Ecuador (Republic of)
52. สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์	Egypt (Arab Republic of)
53. สาธารณรัฐเอลซัล瓦ดอร์	EI Salvador (Republic of)
54. สาธารณรัฐอิเควทادอร์	Equatorial Guinea (Republic of)
55. อิริทรี	Eritrea
56. สาธารณรัฐเอสโตเนีย	Estonia (Republic of)
57. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเอธิโอเปีย	Ethiopia (Federal Democratic Republic of)
58. สาธารณรัฐ斐济	Fiji (Republic of)
59. สาธารณรัฐฟินแลนด์	Finland (Republic of)
60. สาธารณรัฐฝรั่งเศส	France (French Republic)
61. สาธารณรัฐ Gabon	Gabon (Gabonese Republic)
62. สาธารณรัฐแแกมเบีย	Gambia (Republic of the)
63. สาธารณรัฐจอร์เจีย	Georgia (Republic of)
64. สาธารณรัฐเยอรมัน	Germany (Federal Republic of)

65. สาธารณรัฐกานา	Ghana (Republic of)
66. สหราชอาณาจักรบริติเคนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ	Great Britain and Northern Ireland (United Kingdom of)
67. ดินแดนอาณานิคมในเครือจักรภพอังกฤษ โพ้นทะเล และไอร์แลนด์เหนือ	Overseas Territories (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)
68. กรีซ (สาธารณรัฐไฮลีนิก)	Greece (Hellenic Republic)
69. เกรนเดา	Grenada
70. สาธารณรัฐกัวเตมาลา	Guatemala (Republic of)
71. สาธารณรัฐกินี	Guinea (Republic of)
72. สาธารณรัฐกินีบิสเซา	Guinea Bissau (Republic of)
73. สาธารณรัฐสหกรณ์กายอานา	Guyana (Cooperative Republic of)
74. สาธารณรัฐเฮติ	Haiti (Republic of)
75. สาธารณรัฐฮอนดูรัส	Honduras (Republic of)
76. สาธารณรัฐยังการี	Hungary (Republic of)
77. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์	Iceland (Republic of)
78. สาธารณรัฐอินเดีย	India (Republic of)
79. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	Indonesia (Republic of)
80. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	Iran (Islamic Republic of)
81. สาธารณรัฐอิรัก	Iraq (Republic of)
82. ไอร์แลนด์	Ireland
83. รัฐอิสราเอล	Israel (State of)
84. สาธารณรัฐอิตาลี	Italy (Republic of)
85. จาเมก้า	Jamaica
86. ญี่ปุ่น	Japan
87. ราชอาณาจักรชาช ไนต์จอร์เดน	Jordan (Hashemite Kingdom of)
88. สาธารณรัฐคาซัคสถาน	Kazakhstan (Republic of)
89. สาธารณรัฐเคนยา	Kenya (Republic of)
90. สาธารณรัฐ Kiribati	Kiribati (Republic of)
91. สาธารณรัฐเกาหลี	Korea (Republic of)
92. รัฐกุเวต	Kuwait (State of)
93. สาธารณรัฐ基rgyz	Kyrgyz (Republic)
94. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	Laos (People's Democratic Republic)
95. สาธารณรัฐลัตเวีย	Latvia (Republic of)
96. สาธารณรัฐเลบานอน	Lebanon (Republic of)

97. ราชอาณาจักรเลโซโท	Lesotho (Kingdom of)
98. สาธารณรัฐไลบีเรีย	Liberia (Republic of)
99. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาชนอาหรับลิเบีย	Libya (Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya)
100. ราชรัฐลิกเตนสไตน์	Liechtenstein (Principality of)
101. สาธารณรัฐลิทัวเนีย	Lithuania (Republic of)
102. ราชรัฐลักเซมเบร็ก	Luxembourg (Grand Duchy of)
103. สาธารณรัฐมาดากัสการ์	Madagascar (Republic of)
104. สาธารณรัฐมาลาวี	Malawi (Republic of)
105. มาเลเซีย	Malaysia
106. สาธารณรัฐมัลดีฟส์	Maldives (Republic of)
107. สาธารณรัฐมาลี	Mali (Republic of)
108. สาธารณรัฐมอลตา	Malta (Republic of)
109. สาธารณรัฐอิสลามมอริตเนีย	Mauritania (Islamic Republic of)
110. มอริเชียส	Mauritius
111. สหรัฐเม็กซิโก	Mexico (United Mexican States)
112. สาธารณรัฐมอลโดวา	Moldova (Republic of)
113. ราชรัฐโมนาโก	Monaco (Principality of)
114. มองโกลเดีย	Mongolia
115. ราชอาณาจักรโมร็อกโค	Morocco (Kingdom of)
116. สาธารณรัฐโมซัมบิก	Mozambique (Republic of)
117. สาธารณรัฐพม่า	Myanmar (Union of)
118. สาธารณรัฐนามีเบีย	Namibia (The Republic of)
119. สาธารณรัฐนาอูรู	Nauru (Republic of)
120. ราชอาณาจักรเนปาล	Nepal (Kingdom of)
121. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	Netherlands (Kingdom of the)
122. เมเนเธอร์แลนด์ แอนติลิสและเกาะอารูบ้า	Netherlands Antilles and Aruba
123. นิวซีแลนด์	New Zealand
124. สาธารณรัฐนิการากัว	Nicaragua (Republic of)
125. สาธารณรัฐไนเจอร์	Niger (Republic of the)
126. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	Nigeria (Federal Republic of)
127. ราชอาณาจักรนอร์เวย์	Norway (Kingdom of)
128. รัฐสุลต่านโอมาน	Oman (Sultanate of)
129. สาธารณรัฐอิسلامปากีสถาน	Pakistan (Islamic Republic of)

130. สาธารณรัฐปานามา	Panama (Republic of)
131. ปาปัวนิวกินี	Papua New Guinea
132. สาธารณรัฐ巴拉圭	Paraguay (Republic of)
133. สาธารณรัฐเปรู	Peru (Republic of)
134. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	Philippines (Republic of the)
135. สาธารณรัฐโปแลนด์	Poland (Republic of)
136. สาธารณรัฐโปรตุเกส	Portugal (Republic of)
137. รัฐ卡塔ร์	Qatar (State of)
138. โรมาเนีย	Romania
139. สหพันธ์รัฐรัสเซีย	Russia (The Russian Federation)
140. สาธารณรัฐรวันดา	Rwanda (The Rwandes Republic)
141. เซนต์基ตส์และเนวิส	Saint Kitts and Nevis
142. เซนต์ลูเซีย	Saint Lucia
143. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์	Saint Vincent and the Grenadines
144. รัฐอิสราเอล	Samoa (Independent State of)
145. สาธารณรัฐซานมารีโน	San Marino (Republic of)
146. สาธารณรัฐประชาธิปไตยชาโตเมและปรินซิเป	Sao Tome and Principe (Democratic Republic of)
147. ราชอาณาจักรชาดคืออาระเบีย	Saudi Arabia (Kingdom of)
148. สาธารณรัฐเซเนกัล	Senegal (Republic of)
149. สาธารณรัฐเซเชลส์	Seychelles (Republic of)
150. สาธารณรัฐเชียร์ราเดือน	Sierra Leone (Republic of)
151. สาธารณรัฐสิงคโปร์	Singapore (Republic of)
152. สาธารณรัฐโลวะเกีย	Slovakia (Republic)
153. สาธารณรัฐโลวีเนีย	Slovenia (Republic of)
154. หมู่เกาะโซโลมอน	Solomon Islands
155. สาธารณรัฐประชาธิปไตยโซมาลี	Somalia (The Somali Democratic Republic)
156. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	South Africa (Republic of)
157. ราชอาณาจักรสเปน	Spain (Kingdom of)
158. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	Sri Lanka (Democratic Socialist Republic of)
159. สาธารณรัฐซูดาน	Sudan (Republic of the)
160. สาธารณรัฐซูรินาม	Suriname (Republic of)
161. ราชอาณาจักรสวaziland	Swaziland (Kingdom of)
162. ราชอาณาจักรสวีเดน	Sweden (Kingdom of)

163. ສາທາລະນະລັດລວມ	Switzerland (Swiss Confederation)
164. ສາທາລະນະອາຫຼນຈີເຣຍ	Syria (Syrian Arab Republic)
165. ສາທາລະນະທາຈິກືສຕານ	Tajikistan (Republic of)
166. ສາທາລະນະຮັກແຫນ່ານີຍ	Tanzania (United Republic of)
167. ຮາຊາອານາຈັກ ຖະໄຈ	Thailand (Kingdom of)
168. ສາທາລະນະປະຊົນປີໄຕຍຕິມອ່ງ	Timor-Leste (Democratic Republic of)
169. ສາທາລະນະມາຊີໂຄນີຍ	Macedonia (The former Yugoslav Republic of)
170. ສາທາລະນະໂຕໂກ	Togo (Republic of)
171. ຮາຊາອານາຈັກຕອງກາ	Tongo (Republic of)
172. ສາທາລະນະຕ්‍රිනියකුද ແລະ ໂຕເບນໂກ	Trinidad and Tobago (Republic of)
173. ສາທາລະນະຕູນຸນີເຊີຍ	Tunisia (Republic of)
174. ສາທາລະນະຕູກົກີ	Turkey (Republic of)
175. ເຕີ່ກມັນສຕານ	Turkmenistan
176. ຕູວາຄູ	Tuvalu
177. ສາທາລະນະຢູ່ຢັກນົດາ	Uganda (Republic of)
178. ຢູ່ເຄຣນ	Ukraine
179. ສຫລະອາຫຼນເອມີເຣຕສ	United Arab Emirates
180. ສຫລະອົມຣິກາ	United States of America
181. ອຸຽກວ້າຍ	Uruguay
182. ສາທາລະນະອຸ້ອະບັກສຕານ	Uzbekistan (Republic of)
183. ສາທາລະນະວານູອາຕູ	Vanuatu (Republic of)
184. ນະຄຣັງວາຕິກັນ	Vatican City
185. ສາທາລະນະວັນເຊີເດາ	Venezuela (Republic of)
186. ສາທາລະນະສັງຄມນີຍມເວີຍຄນາມ	Viet nam (Socialist Republic of)
187. ສາທາລະນະຍົເມນ	Yemen (Republic of)
188. ສາທາລະນະສໍາອັນດຸກສລາເວີຍ	Yugoslavia (Federal Republic of)
189. ສາທາລະນະແໜ່ນເປົ່ງ	Zambia (Republic of)
190. ສາທາລະນະຊົມບັນເວ	Zimbabwe (Republic of)